

هولو هرس امتحان

امتحان در هر دوره وزمانی موجب پیدایش اضطراب و ترس است، خواه این امتحان مربوط به امتحان کلاس اول باشد یا مربوط به آزمایش کنکور سراسری. امتحان، امتحان است، خواه این امتحان مربوط به امتحان رانندگی باشد یا سماحه برای استخدام در شرکت و یا موسسه‌ای. اضطراب، قبل از امتحان بسراخ انسان می‌آید و بسیاری شب امتحان خوابشان نمی‌برد. این شویش نا خود جلسه ادامه دارد. بعضی‌ها حالشان بهم می‌خورد، برخی مریض می‌شوند عده نادری هم بدون اینکه کسی متوجه شود اختلالاتی در آنان بوجود می‌آید. شاگردی بود که موقع امتحان خون درادرارش وارد می‌شد. خیلی‌ها نمی‌فهمیدند که این اختلال از کجا بوجود آمده، ولی طبیب حاذقی با بررسی زمان ابتلاء دریافت که این شاگرد در موقع آغاز امتحانات به این بیماری مبتلا می‌شود.

بدون تردید این هول و هراس مربوط باصل امتحان دادن است. درکشورهای غیرمتوفی عوامل دیگری این اضطراب و شویش را دوچندان می‌کند. بعنوان مثال می‌توان رفتار تن و خشن برخی از مراهقین جلسات امتحان را نام برد که این اضطراب را تشدید می‌نماید. برخی از مراهقین به دانش آموزان می‌گویند اگر کاغذی همراه‌تان باشد از جلسه اخراج خواهید شد. بعضی دیگر می‌گویند اگر چشم‌تان بورقه دیگری دوخته شود از امتحان محروم می‌شوید واز این قبیل جملات و کلمات.

بلی تردیدی نداریم که در مواردی هم این هول و هراس مربوط به تنبلی و تسامح شاگرد داشت بدین معنی که بجای نلاش و کوشش اوقات خوبیش را ضایع کرده، خود را برای امتحان دادن آماده

ساخته است. بدینی است هر کس خود را مهبا نساخته باشد در موقع امتحان دادن دچارتی و سر لرز خواهد شد. در مواردی هم عامل ترس مربوط به توبیخ‌ها و شماتت‌های پدران و مادران است. یعنی شاگرد از ترس توبیخ شدن با حالت ناسایع امتحانی در جلسه حضور پیدامی کند. اگر از متعالی در جلسه حضور پیدامی کند. اگر از امتحانات دیپرستانی بگذریم با امتحانات کنکور می‌رسیم. بدون تردید سهم زیادی از تاراحتی و اضطراب داوطلبانی که در کنکور شرکت می‌کنند مربوط به آینده آنان است زیرا داوطلب کنکور خود را بین دوراه درمی‌یابد؛ بدست آوردن زندگی خوب و آینده درخشان در پرتو قبول شدن در داشکاه و ول و بیکاره بودن و برای پیدا کردن شغل التماس والتجاء بایین و آن کردن و آینده مبهم و نامعلوم در صورت عدم موفقیت "لطفاً" ورق بریند

پیروزش جنبه‌های اجتماعی نیز را خatte اند در موقع امتحان دادن دچار حجب و اضطراب شده نمی‌توانند از معلومات خود استفاده نمایند. روی این اصل علاوه بر کسب معلومات و تلاش و کوشش در بارگیری باید روحیات اجتماعی رادر خود پرورده ساخت و این وظیفه پدران و مادران و در درجه دوم وظیفه مدرسه و معلم و مردمی است که به موازات تحصیل، روحیات اجتماعی همانند اعتماد و اتکا، بخود و تحوه، برخورد با مشکلات را بتدربیج به شاگردان بیاموزند. شاگردانی که چنین تربیت شده باشد در جلسات امتحان دچار خود باختگی نخواهد شد. یکی از شاگردان ممتاز دبیرستان دو سال در کنکور سراسری شکست خورد. خودش اظهار می‌کرد وقتی در جلسه کنکور بودم معلومات از ذهنم محبو می‌شد و وقتی از جلسه امتحان بیرون می‌آمد راههای حل مسائل از برابر دیدگان من رزه می‌رفتند. با توجه باین مقدمه معلوم می‌شود که بخشی از آرامش و سکون شاگرد در جلسه امتحان مربوط به آمادگی علمی شاگرد است و بخش دیگر آن مربوط به اعتماد و اتکا، بخود و

درآزمایش کنکور. از همه اینها گذشته کسانی که در امتحان کنکور شرکت می‌کنند نوعاً "دختران و پسران جوانی" هستند که هنوز وضعشان تشییت نیافرته و از نظر روحی و روانی حساس و طریف هستند و با کمترین جریانی خود را می‌بازند و چون در چنین شرایطی هستند در موقع شرکت در امتحان دچار بیم و هراس می‌شوند. ناگفته همانند دانش آموزانی که با هم وجود بتحصیل می‌پردازند و از هر فرصتی برای یادگیری بپرسند می‌گیرند، اگر در بعد رشد اجتماعی پرورده شده باشد با شنیدن زنگ امتحان علاوه براینکه دچار هول و هراس نمی‌شوند بلکه با آرامش و اطمینان خاطر در جلسه امتحان شرکت کرده باسکون و طمایه بپاسخ دادن می‌پردازند و اگرهم ترس عمومی امتحان دادن بر سراغ آنان بباید پس از لحظاتی اطمینان و آرامش جایگزین آن ترس و واهمه خواهد شد. ناگفته همانند که بخشی از این آرامش و اطمینان مربوط به رشد اجتماعی دانش آموز است. بعضی از شاگردان خوب درس می‌خوانند ولی چون در دوران تحصیل به

راه تقلب کردن را بروی او خواهد بست.

اکنون در ارتباط با امتحان این بحث مطرح

می‌گردد که نمره برگ امتحانی را معلم از روی "فضل و بخشش به شاگرد" می‌دهد یا اینکه اساساً" معلم به شاگرد نمره نمی‌دهد و این شاگرد است که نمره را می‌گیرد. اگر نمره دادن براین معیار استوار باشد، جنبه حقوقی پیدا می‌کند، در نتیجه معلم باید در کارش دقیق بوده دردادای حق دیگران دچار انحراف و اشتباه نگردد.

روی این اصل نمره شاگرد حق اوست، باید تلاش کرد حقوق مردم را با آنان ادا کرد. جهه بسیار اتفاق می‌افتد که معلم بر اثر خستگی و کوفتنگی برخی از پاسخهای شاگرد را نادیده گرفته، نمره‌ای برای آن در نظر نمی‌گیرد در نتیجه شاگرد دار حق خود محروم می‌ماند و به او ظلم و ستم می‌شود. خدایش رحمت کند از سال ۱۳۴۶ او بکی از همکاران فرهنگی‌ها در یک مدرسه‌ای بود. چهل سال بود که در کلاس‌های اول و دوم دبیرستان جبر درس می‌داد. همه اورا به عنوان معلم جبر می‌شناختند و بدها و

● بقیه در صفحه ۳۳

بالاخره مربوط به روحیات اجتماعی شاگرد می‌باشد.

نکته دیگری که در بین خود را نتعادل روحی شاگردان در جلسات امتحانی موثر است مسأله بدگمانی و سوء ظن مراقبین شاگردان است. بعنوان مثال برخی از مراقبین همانند پلیس در صدد دستگیر کردن شاگرد متقلب هستند. از نظر تربیتی این بدگمانی و سوء ظن پیش از خود بزرگترین خیانت به شخصیت شاگرد است. علاوه براین روح آرامش و اطمینان را از شاگرد سلب می‌نماید. در فرهنگ‌های پیشرفته سعی می‌شود که بشاید گفته شود که تو می‌توانی بسؤالات امتحانی پاسخ بدھی و این واقعیت بوسیله چهره گشاده و اطمینان بخش شاگردان اعلام می‌گردد.

فراموش نکنیم اگر به داش آموزان گمان بد برده اورا بد تلقی نمائیم خود این کار موجب می‌گردد که شاگرد بفکر تقلب کردن بیفتادو حال آنکه اگر بشاید اینطور تفہیم کنیم که اساساً درستکار بوده، از تقلب کردن برکنار است خود این گمان اورا دچار حجب و حیا کرده

پژوهشگاه علوم انسانی و عالیات فرنجی

پرتابل جامع علوم انسانی

مہربے کو دکان

ومنشاء بسیاری از ناهنجاری‌ها و ناسازگاری‌ها ذکر کردند.

طفل در دوران شیرخوارگی چنان به مادر خود وصل ووابسته است که حتی می‌توان گفت تنها چیزی را که حس و لمس می‌کند گرمی و حرارت بدن مادر است و حتی درسایه آن میل به غذا و استهای به آن شکل می‌گیرد. نوراد را اگر درآغوش گیرند خوشحال می‌شود و صدای شادی ارخودبیرون می‌دهد و اگر اورا از دامان مادر دور کنند ویابه محیط جدیدی او را منتقل نمایند فریاد اعتراض، حالت خشم، و در صورت عدم موفقیت حالت یاء‌س و نومیدی به او دست می‌دهد، و برحال زارش می‌گرید.

مهرورزی به کودک دارای ریشه فطری و غریزی در مادران و اساس فرهنگی، اجتماعی اخلاقی در پدران است، بهنگامی که طفل بدینا می‌آید خداوند آش مهری را در دل مادر شعله ور می‌کند تا بدان وسیله کودک را بذیرد و مورد عنایت فراردهد، و توقفات اجتماعی و اخلاقی پدر را وامیدارده که به این کودک محبت کند و وجودش را گرامی دارد.

از نظر اسلامی محبت به فرزند بخشی از وظایف والدین نسبت به کودک واز حقوق فرزند است. اسلام به مادستور داده است کودکان را دوست بدارید (احبوا الصّیّبان) و به آنها احترام بکدارید (اکرموا اولادکم). حتی والدین باید بخشی از اوقات خود را به این امر اختصاص دهند و با کودک‌جوش و گرمی داشته باشند.

مهر طلبی کودک

گوئی طبیعت کودک به گونه‌ای ساخته شده

مقدمه

انسان موجودی است نیازمند و کامل‌اً "وابسته اورا نمی‌توان از نیازهایش جدا کرد. به تمام معنی محتاج و قبیر است. اگر لحظه‌ای مددکشانده او قطع گردند کارش به سقوط وبا مرگ کشانده می‌شود و برای اثبات آن کافی است که تنها در باره دم و بازدم انسان اندیشه‌ای شود. نیازها متعدد و بتراپ سن، جنس، رشد، منطقه، محیط، حواست، آرزوها وایده‌آل‌ها متفاوتند، برخی از نیازها در رابطه با جسم و تن اöst، بخشی در رابطه با روان و عاطفه او، قسمتی در زمینه حیات اجتماعی، اقتصادی سیاسی، فرهنگی و مذهبی و اخلاقی او و... هم‌چنان نیازهای آدمی از لحاظ درجه و رتبت و اهمیتی که در زندگی او دارند و نقشی که در حیات فردی و اجتماعی او ایفا می‌کنند یکسان نیستند. برخی مهم‌تر و برخی مهم‌تر. همه نیازها باید ضرورتاً "برآورده شوند و برخی از آنها از اولویت بیشتری برخوردارند.

نیازبه مهرومحبت

اربین مجموعه نیازهای آدمی شاید هیچ‌کدام به اهمیت واعتبار نیاز عاطفی، و احتیاج به مهر و محبت نباشد. نقش آن در ادامه حیات متعادل آدمی شاید کمتر از نفق غذا و هوا نباشد. روانشناسان آن را از سری نیازهای اساسی آدمی بر شمرده‌اند و محرومیت از آن را موجب بروز عوارض و صدماتی روانی و ریشه

است که او این نیاز خود را به صورتهای گوناکون از والدین طلب می کند . او خودرا به مادر می چسباند ، اصرار دارد درآغوش او باشد در دامان او بشیند ، روی زانوی او قرار گیرد درکنار رختخواب والدین بخوابد .

او می خواهد که پدر و مادرش اورا ببوسند دست بر سراو بکشند ، بدن اورا لمس و نوازن کنند ، در موادی اورا بخود بفشرند و گرمی بدن خود را به او هدیه کنند . کودک نوزاد وقتی درآغوش مادر است احساس امنیت و راحت دارد و حتی سردرسینه او فرومی برد .

حالت مهرطلبی او را بهنگامی شدیدتر می بینیم که کمبودی در این رابطه پدید آید و یا والدین مخصوصا " مادران فرزندرا از خود ببرانند اورا طرد کنند ، و یا موجبات جدایی و منارکه با اورا پدید آورند . در آن صورت خواهید دید که کودک دست بهر اقدامی می زند تا بتواند محبت والدین را بخود متوجه کند .

ریشه بسیاری از انحرافات ، ناسازگاری ها و اختلالات روانی و رفتاری کودکان ، نوجوانان و حتی جوانان و بزرگسالان را باید در همین امر جستجو کرد . بر اساس تجرب و بررسیها رقم بسیار بزرگی از منحرفان و مجرمان از کسانی بوده اند که از محبت والدین در دوران خردسالی محروم بوده اند .

این حالت در همه افراد ، نسلها ، گروه ها از زن و مرد ، پیرو جوان ، سیاه و سفید عمومیت دارد و عطش آن در کامها احساس می شود . هر کس از دیدی خواستار این وضع و شرایط است . چه بسیار افرادی که سوالی دارند و دارای نوه و نتیجه و خانواده اند ولی بعلت کمبود محبت سر از نابسامانی و درگیری و اختلاف برمی آورند .

شیوه های مهرطلبی

مهرطلبی کودکان به شیوه های مختلفی بروز می کند و آنها سعی دارند بنحوی نیازشان را به محبت بروز دهند . شیوه ها و یا ناکنیک های جلب

محبت در کودکان عبارتند از :

تعارض ، بیچاره نمائی ، گریه ، آه و ناله بعض کردن ، ساکت شدن ، قهر کردن ، خودداری از صرف غذا ، ادا درآوردن ، لوس بازی ، تظاهر وربا ، مظلوم نمائی ، بهانه جوئی و لجبازی برخورد های تواهم با خشم و خشونت و ... در کودکان بزرگتر این حالت به صورت تسلیم

— حالت عناد آمیز و پرخاشگری برای آنهاست که در جلب محبت خود را محروم یافته اند.

حالت برتری طلبی و سلطه جوئی تا در معرض دیدها و پرسز بانها باشد.

— حالت پرخاش و اعتراض، باز هم برای افرادی که در شرایط فوق هستند.

— حالت خود خوری و انزوا جوئی، و عزلت طلبی و حسرت خوردن و آه و افسوس. وبالاخره حالت رنجوری و ناراحتی و نگرانی برای آنها که قادر به دفاع از حقوق خود نیستند.

رفتار و صفات آنان

اینان گاهی رفتار غیرعادی از خود برخواهد و بهزحمت می توانند سازش اجتماعی داشته باشند. رفتار برخی از آنان بسیار زنده است، حتی حالت دلگلی دارند و این خود حاکی از احساس بیچارگی عمیق وضعی فوق — العاده و احساس سرشکستگی و بلا تکلیفی است. اینان به نظم و ترتیب خود علاقه ای ندارند حتی لباس خوب نمی پوشند، زمینه را بدگونه ای فراهم می آورند که قابل ترحم باشند، میل به رنج کشی و غصه خوردن و حزن و دلشکستگی در آنان وجود دارد، احساس تعلق در آنان شدید است.

اینان جراءت و شهامت کافی ندارند، از انتقاد می پرهیزند، اهل پذیرش تحکم و فرمان نیستند و خود هم تحکم نمی کنند، ابراز لیاقت برای رسیدن به هدف در آنان مشاهده نمی شود. ظاهری مبالغه آمیز به راءفت، دوستی، میل به

● بقیه در صفحه ۵۸

شدن، طبق مذاق دیگران حرف زدن، تن دادن به خواسته های مشروع و نامشروع دیگران، رشوه دادن، فرار و گریز از خانواده، فربیکاری، جارو جنجال به راه اندادختن و . . . دیده می شود.

این حالت گاهی به صورت برتری طلبی سلطه جوئی، انحصار خواهی، و در صورت عدم توفیق در آن به صورت عزلت طلبی و انزوا جوئی است که خود از مکانیسم های دفاعی مختلف در سرراه انتخاب و گزینش افراد است.

در کل اینان سعی دارند از غیر طریق عادی و طبیعی نظر دیگران را به سوی خود جلب کرده و موجبات امنیت روانی را برای خویش فراهم کنند. این اصلی کلی است، بهنگامی که آدمی در طریق وصول به هدف اساسی وزیرینائی خود دچار بن بست و مانع شود از طریق غیر مشروع در این رابطه اقدام خواهد کرد.

حالات اینان

کودکان مهرطلب حالات مختلفی را از خود بروز می دهند و آنکس که طالب مهر است باریان حال خود این تمثیر انسان می دهد. آن حالات عبارتند از:

— حالت بیمارگونه به خود گرفتن ناوالدین اورا بپذیرند و مورد حمایت قرار دهند.

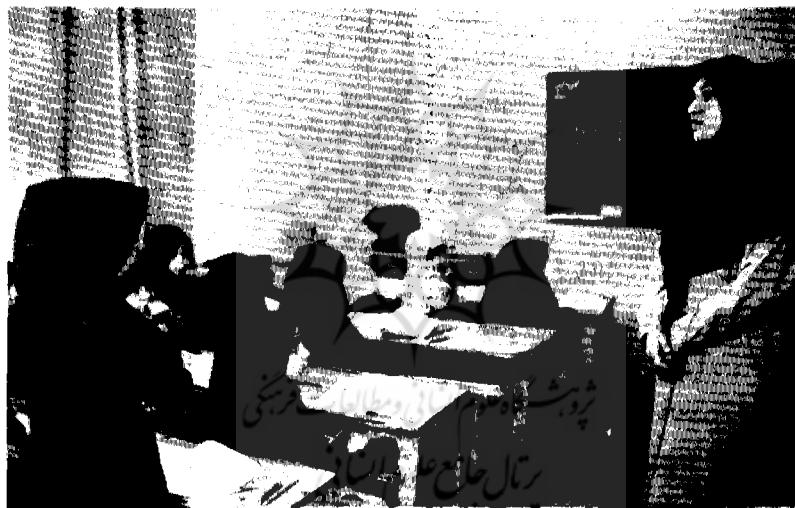
— حالت تسليم در برابر تمناهای غیرمشروع که این خود منشاء لغرض ها و احراجات است.

— حالت تصمیع و بدلی به خود گرفتن که در مواردی می تواند جلوه ای از نفاق و دور وی باشد.

حالت بی اشتہائی که والدین را دلواپس خود کند تا بیایند و به غذا تشبیق کنند و از این راه نیاز به محبت اورا ناء میں کنند.

طرح درس

به هر تفکر یا ندبیری که می -
 خواهیم جامد عمل بیوشانیم ، اگر
 آنرا قبل " روی کاغذ بنویسیم ، نظم
 آن در عمل و بازدهی آن در موقع
 بهره برداری افزون خواهد گشت .

عناصر یا ارکان طرح بشرح زیراند :

۱ - هدف

۲ - زمان

۳ - وسائل

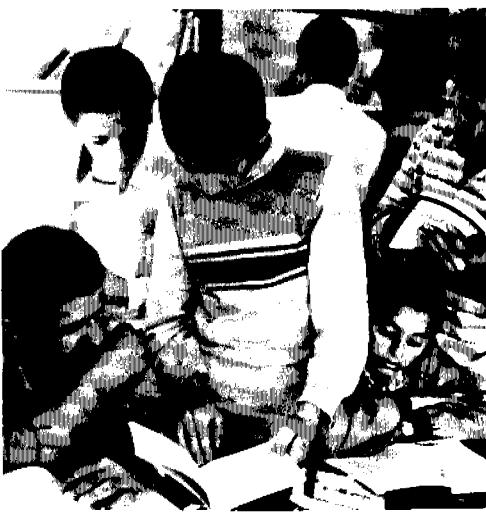
۴ - روش

۵ - ارزشیابی

عنصری دیگر را بنام کاربرد ممکن است افزود
 اما چون دقیق شویم این عنصر جزئی از
 ارزشیابی است زیرا از هر طرح در جریان اجرا و

اجزاء یا ارکان طرح درس

هر طرح مشتمل بر اجزاء یا ارکانی است .
 ارکان بصورت پایه‌ها ، محورها و اتصالاتی است
 که بهم مرتبط اند و هر کدام دراستواری دیگری
 موثراند و نه تنها ثر منقابل دارند و عناصری
 در یک مجموعه سازمان دار هستند که خروج یکی
 مجموعه را متزلزل می سازد .

فایده طرح

الف : هر فعالیت طی مراحلی به انجام میرسد ، و طرح درس آن مراحل و مقاطع و نهایت ویدایت وحدود را مشخص ترمی سازد و باعث می شود که ترتیب و توالی آن در هنکام اجراء رعایت شود .

ب : همانطور که داشتن هدف باعث استفاده صحیح از وقت می شود ، داشتن طرح هم موجب استفاده کامل از وقت می شود و از الملاک آن پیشکری می نماید .

ج : داشتن طرح ازورود برآههای فرعی و از دست زدن به کارهای زائد جلوگیری می نماید .

د : فراهم کردن امکانات و تجهیز و ترتیب وسائل را برای استفاده در عمل تسهیل می کند .

ه : باعث تمرکز بیرو می شود و از اتفاق آن جلوگیری می کند .

و : محرك فعالیت است .

ز : در مواردی ضامن احرای فعالیت می باشد .

یا در فرام آن ارزشیابی می کنیم تا بدانیم در عمل چقدر موفقیت آمیز بوده است و این همان معنی کاربرد است . یا به تعبیری دیگر ، کاربرد مجموعه فعالیتهای مرتبط طرح است .

از عناصر دیگری بنام مکان و موقع نیز می توان نام برد ، زیرا مکان اجرا قطعاً " در طرح و در اتخاذ روش و در مدت ، اثر می نهد ، و هرگاه قرار باشد یک طرح درس در دو مکان بسا در دو کلاس متفاوت اجرا شود عیناً " یکسان نخواهد بود .

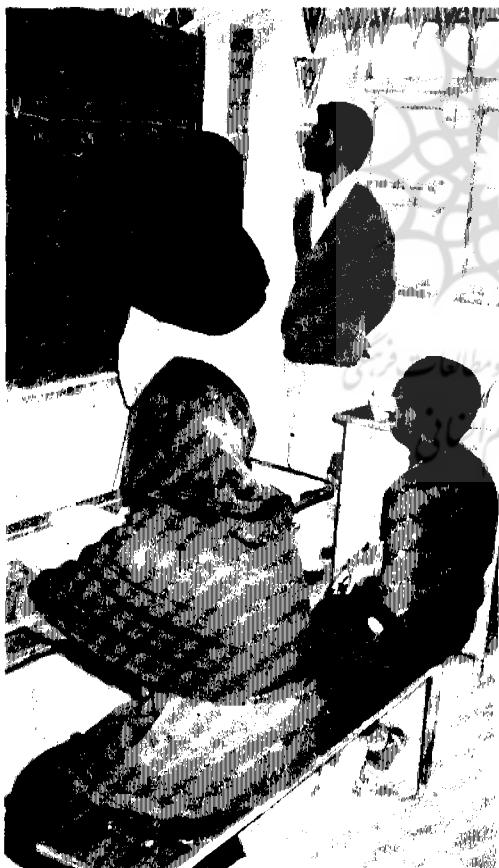
موقع یا موقعیت نیز مجموعه ای از شرائط اقلیمی ، انسانی ، و تجهیزات و تدارکاتی است . البته تجهیزات و تدارکات در وسائل و روش در پیچیده است و اقلیم هم به یک معنی همان مکان انجام طرح است ، اما عامل انسانی هم آنچنان بدیهی است که شامل تمام عناصر پنجمانه فوق است و دیگر بعنوان رکن مجازی بر شمرده نمی شود .

علم هر قدر وزیبده و با سابقه باشد اکریا طرح درس بدکلاس برود ، سهولت امر تدریس او و میران فرآگیری شاگردانش بیشتر می شود . طرح نوعی پیش بینی است که برای انجام کاری صورت می گیرد . طرح هر کار ابتدا در ذهن طراح است و وقتی نوشته شود ، انسجام و نظم پیدا می کند و بهتر قابل عمل و اجرا می شود . طرح مادامیکه در ذهن طراح باشد و فقط از طریق گفتگو آنرا در اختیار دیگران بنهد ایهام انگیر است ، اما همینکه روی کاغذ نوشته شد صحبت و سقم آن بهتر روش می گردد .

طرح درس نیز نوعی پیش بینی است که علم می کند نایک مبحث درسی را در کلاس برای شاگردان عرضه کند .

صرف خواندن ریاضیات طبق آن برنامه شدچه
شمری داشت ؟ آیا اگر او قاتی را که با فشار
عصبی صرف ریاضی کردند مصرف بهتر
خواندن و دانستن مواد درسی دیگر کددلخواه
شاگرد است می شد ، شمر بخش تر نبود ؟

ممکن است برنامه ریزان جواب دهد که
علم باقیتی معلومات عمومی داشته باشدویکی
از آنها ریاضی است . اما اگر بخشی از معلومات
عمومی مورد علاقه شاگرد نیست و بزوری باقیتی
یادگیرید یعنی به حافظه بسپارد یا بصورت
ماشینی و مکانیکی به دهن بسپارد روز بروز
هم از آن دلزدهتر بشود ، تاچهاندازه اینگونه
مطلوب در ذهن دوام می آورد و اثر مفید آن کی

هدف درس را برای شاگردان روش نمائیم

علم چه چیز را می خواهد یاد بدهد ؟ چرا
باید یاد بدهد ؟ شاگرد چه چیز را مایل است
یاد بگیرد ؟ چه دلیلی دارد که باید یاد بگیرد ؟
آیا اگر شاگرد بداند این مطلب را که در این
ساعت از معلم شنید گوش می کند در زندگی آینده
او موثر است بهتر دلتنی دهد و توجه نمی کند ؟
طی چندین سال در حدود سالهای ۱۲۲۵ و ۳۲۰
قبل و بعد از آن معمول بود که شاگردان
دانشسرای مقدماتی که باقیتی علم بشوند
موظف بودند در امتحان نهائی نمرهای بیشتر از
۸ در ریاضیات بگیرند و عدد زیادی از این فابون
رنج می بردند و در واقع زجر می کشیدند . البته
با هر عذابی بود حدود صدی نمود و هشت آنان
این نمره را می گرفتند ، اما واقعا " چه دلیلی
داشت ؟ آیا همه این معلمان می باشند معلم
ریاضی بشوند ؟ اگر چنین است چرا درس‌های
دبستانی و دبیرستانی حدود $\frac{5}{5}$ اش غیر از
ریاضیات است . اگر در درس‌های زبان ، جغرافی
ادبیات ریاضی دانستن می تواند
مفید باشد آیا برنامه ریاضی دانشسرا بود که
این فایده را میداد ؟

تجربه کردیم که از آن معلمان بیشتر از
۷۰ % درس‌های غیر از ریاضی بر عهده گرفتند و
هرگز هم موردی برای نیمی از ایشان پیش‌نمایند
که به آن ریاضیات مراجعه کنند ، و چند دهه
معلی کردند و به نسبت در تدریس سایر مواد
درسی غیر از ریاضی که بر عهده داشتند موفق
بودند . اما سوال اینکه آن انحراف ریاضی
که برای خواندن ریاضی در دانشسرا صرف کردند کجا
بازدهی داشت ؟ و بعضی که ثلث وقت فعالیت اش

در رفتار منعکس می گردد؟

رغبت و هدف

به این نکته میرسیم که آیا برای یادگیری علاقه واستعداد لازم هست بانه؟ و چنانچه به یک درس علاقه‌منباد آیدلیلی داریم که این فرد درس‌ایر درسها و رشته‌ها نیز می علاقه‌است؟ پس چه بهتر است که در تعليم و تربیت علاقمندی واستعداد را بیشتر از پیش درنظر گیریم و حتی الامکان ما بعنوان معلم بدنبال استعداد شاگرد و رغبت او حركت کنیم. وجود رغبت از چند لحظه در فعالیت شاگرد موثر و رعایت آن برای معلم مفید است.

الف از لحظه رشد شخصیتی شاگرد:

۱ - وقتی رغبت به درس وجود داشته باشد شاگرد بهتر گوش می دهد و سریع تر یاد می گیرد.

۲ - محرك فعالیت برای شاگرد امری درونی است، معلم مجبور نیست بهزور متول شود.

۳ - کار رغبت انگیز قابل دوام است، و شاگردکه راغب بدرس باشد خود بیادگیر است.

۴ - تکالیفی که متناسب با رغبت اند بوجه بهتری انجام می شوند، و تحمیلی نیستند.

۵ - شاگرد هرچه بیشتر موفقیت احساس کند برشدت فعالیت خود می افزاید.

۶ - در حین کارهای کارهای چهره بشاش و شادمانی برقرار است و شاگرد غم و اندوهی ندارد، و تیجه همه احوال و حالات فوق اینستکه شاگرد تعادل عاطفی دارد و سازکار و امیدوار است.

ب : رعایت رغبت از لحظه منافع اجتماعی

۱ - وقتی شاگردی کارش مناسب رغبت‌ش

است اظهار نارضائی از افراد دیگر نمی کند
۲ - وقتی براثر کار دلخواه وظیفه‌ای انجام می شود احتیاج به ناظرت و مرافت دیگران نیست.

۳ - کار رغبت انگیز رو به رشد است و باعث ابداعات جدیدی می شود و به جامعه منفعت می رساند.

۴ - وقتی فرد کار دلخواهی دارد مشغولیتی داراست و در میان جمع هم‌ستعادل است و جزو بحث و درگیری بوجود نمی‌ورد. تحلیل فوق مربوط به زمانی است که رغبت موجود است و برای معلم در کلاس درس ایده‌آل آئینکه شاگردانش به درس را غریب باشند تا او باراحتی بیشتری تدریس کند و بازدهی کارش خوب باشد. اگر رغبت به درس موجود باشد شاگرد باهدف است، اما آیا ممکن است معلم کلاسی شاگردانی را انتخاب کند که از قبل همگی رغبت به درس او دارند یعنی هدف دار هستند؟ یا ایجاد رغبت هم میسر است؟

ایجاد رغبت (هدف دارشدن شاگرد)

وقتی مربیان توصیه می کنند که برای شاگرد هدف را باید روشن کرد یک معنی اش اینستکه در آن را بایسی ایجاد رغبت کرد. معلمان تا حد زیادی قادرند که با تدبیر و هنرمندی که بکار می بینند در شاگردان ایجاد رغبت کنند، اگر شاگردان آگاه شوند که چه می‌باشد بخوانند، جرا باید بخوانند، این درسی که می خوانند چه نفعی در آینده نزدیک و آینده دور برای آنها دارد، مورد کاربرد این درس در جامعه "لطفا" ورق بزینید

نمی دادند، و دبیر ماههای را برای من متوال گذراند. روزی یکی از دبیران ورزیده از جریان بی علاقه شاگردان به درس مثلثات باخبر می‌شد. دبیر ورزیده بعداز ملاقات این شاگردان در کلاس از آنان می‌خواهد که به گردش کوتاهی با آنان برود. این گردش انجام می‌شود. از کنار رودخانه‌ای عبور می‌کنند و بدپای کوهی میرسند. دبیر ورزیده از جمع محصلان می‌پرسد چه کسی می‌تواند از همین طرف که نشسته ایم عرض رودخانه را محاسبه کند؟ شاگردان به فکر فرو می‌روند.... و باز می‌پرسد چگونه می‌توانیم ارتفاع این کوه را که در پای آن هستیم از همین جا حساب کنیم؟ روز بعد که بکلاس می‌آیند این دبیر ورزیده همین دو مسائله را با محاسبات مثلثاتی برای شاگردان حل می‌کند. این شاگردان از آن روز بدینه درس مثلثات علاقمند می‌شوند و دشواری معلم اصلی آنان از این پس از میان می‌رود و جنب و جوشی در شاگردان نسبت به درس مثلثات پیدامی - شود.

کجاست و مهمتر از همه شاگرد بفهمد که این درس در زندگی آینده‌ها و کجا و چگونه مورد استفاده واقع می‌شود، باکس این اطلاعات است که شاگرد رغبت پیدامی کند و درس برای اومطبوع و دلپذیر می‌شود.

هر درسی در میان درسها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و اگر شاگرد به ارش علمی و انسانی آن درس آکادمی کردد، آن درس برایش معنی دارتر می‌شود. مثلاً "دروقتی که شاگردان شیمی می‌خوانند، اگر دبیر شیمی برای آنان سرچ دهد که علم شیمی در رشته‌های مختلف پژوهشی، بهداشت، کشاورزی، ریک‌سازی پالایش نفت، چرم سازی، ساجی و نهیمه صابون و.... بکار می‌آید، شاگردان بیشتر به یادگرفتن علم شیمی و خواندن کتاب شیمی از خود تغایل نشان می‌دهند.

دبیری داستانی بدین سرح ("تقریباً") نقل می‌نمود: یکی از دبیران ریاضی کسه مثلثات تدریس می‌کرد شاگردانش درس او را نمی-خواندند، و علاقه لازم را به درس مثلثات نشان

نمی خوانند و به سختی یاد می گیرند و می پرسند
فایده این درس چیست؟ و چرا بایستی
بخوانیم؟

دراین مورد نیز معلوم است که شاگردان
دلیلی برای خواندن آمار پیدا نمی کنند و در
واقع تمايل و رغبت درونی ندارند، و نمی -
دانند درآینده چطور آمار مورد استفاده واقع
می شود. یا اگر کم و بیش می دانند مورد
استفاده آمار کجاست، نمیدانند که آیا آنان
دراداره و محل کار یا موقعیتی قرار خواهند
گرفت که قرار باشد محاسبات و تحقیقات آماری
انجام دهند.

اگر راه حل پیشین را در علاقمند کردن
دانش آموزان به درس مثلثات پذیرفته باشیم
درآینجا نیز باستی از معلم انتظار داشته باشیم
که او نیز پایدید آوردن صحتی از زندگی
اجتماعی و یا قرار دادن شاگردان در برابر
یک مسأله واقعی آماری تمايل آنها را به آمار
برانگیزند و در آنان رغبت ایجاد کند. البته
اینکار ناحدودی میسر است، اما اگر معلم هنر
لازم را برای مفید جلوه دادن درسی بکار برد
ولی باز هم جمعی رغبت لازم را برای یادگرفتن
آمار حاصل نکردن اینجا چه می توان کرد؟

نابه اینجا ظاهرا "علم را تنها قدرتی
دانستیم که می تواند شاگردان را به درس
علاقمند سازد وهم اوست که می تواند بمنظور
وضع تکلیف درس بدهد! و درس را بارندگی
فردى محصل، و بازنده اجتماعی او مرتبط
نماید و شوقي در شاگردان پیدید نیاورد!

غیر از معلم اصلی که درسی معین را بر
عهده دارد، کسان دیگری نیز هستند که
 قادرند در ایجاد رغبت در شاگردان به
بقیه در صفحه ۴۰

این جریان که با بیان فوق نقل شد در هر
حال الهام بخش است، می نمایاند که شاگردان
باید بدانند که منفعت درس خواندن، و در آینجا
یادگرفتن مثلثات کجاست. درمثال مذکور همینکه
شاگردان احساس کردن از روابط و قواعد
مثلثات یا محاسبات هندسه، می توان یک
مسأله جالب راحل کرد، علاقمند می شوند و
اینگونه تدابیر معلمان است که در شاگرد رغبت
ایجاد می کند. یا می گوئیم معلم رغبت
شاگردان را به درس برانگیخته است، یا می -
گوئیم شاگردان به درس فلاني علاقه مند
هستند.

در مسأله فوق قضیه از یک بعد دیگر نیز
قابل بررسی است و آن اینستکه در کنار رودخانه
و در پای کوه که معلم ورزیده پرسید از چه راهی
عرض رودخانه یا ارتفاع کوه را می توانیم
محاسبه کنیم، در ضمن پرسیده است چه درسی
است که به حل این مسائل زندگی کمک
می رساند؟

وقتی سؤال از این بعد مطرح شود، پاسخ
اینستکه، مثلثات. پس برای راغب کردن
شاگردان به درس به دو طریق می توان آنها را
توجه داد، یکی اینکه از نیازهای زندگی و مسائل
جاری حیات و طبیعت شروع کیم و بد داشتی
که پاسخگوی آنست برسیم. دیگر اینکه علم را
طرح سازیم و بعد بگوئیم مورد استفاده آن در
کجا و چه مقطعي از زندگی قرار دارد.

ابهام هدف دراین زمان برای شاگردان

در هفته جاری دبیر آمار دبیرستان که در
سالهای آخر دبیرستان در رشته خدمات درس
می دهد اظهار داشت که دانش آموزان درس آمار

مُدِيریتِ عملی مبنی بر هنسیه مودی اسلام

رمان جامع علوم اسلامی

او صیکماً وَجْمِيعُ وُلْدِی وَاهْلِی وَمَنْ بَلَغَهُ کِتابِ پی
بِتَقْویِ اللّهِ وَنَظِمَ آمِرِکُمْ وَصَلاحِ دَاتِ بَنِیْکُمْ . مِنْ
شَارَا وَهَمَهْ فَرِزَنْدَاتِم رَا وَاهْلَمْ رَا وَهَرَکَسْ کَه این
بوشیده به او رسد وصیت می کنم به تقوی، نظم
در امور و اصلاح بین یکدیگر. «حضرت علی (ع)»
انضباط عبارت است از هدایت و راهنمائی
تمایلات و غرایز فطری بسوی هدف مطلوب.
بعضی انضباط را آموختن طرز صحیح استفاده
از قوای فطری می دانند که هدف آن حفظ

نکاتی که رعایت آن مدیران را در کارزار موفق
می سازد

پیش از این درمورد مدیریت مبنی بر هدف و
برنامه ریزی بحث شد و اینکه دنباله مطلب:

۵- اصل انضباط

آزادی را می شود بمزود داد ولی ایمار و آزادگی و آزادیخواهی را نه.

چندمورد از فوائد انضباط عبارت است از :

۱ - انسان منضبط همیشه سرحال و باشاط است .

۲ - حقوق و تعهدات دیگران را به بهترین وجه رعایت می کند .

۳ - همیشه برای دیگران الگو و نمونه خواهد بود .

۴ - نزد همه افراد ارزشمند خواهد بود .

۵ - راهنماییش درباره نظم و انضباط موثر و مفید واقع خواهد شد .

برقراری انضباط نیاز به مدیران خوب دارد کدهم خود مقررات را رعایت کنند و هم دانش - آموز و معلم را وادرار به رعایت نمایند . توجه کنید هماسطور که آزادی نباید به هرج و مرج میدان دهد نظم و انضباط هم نباید بهانه استیداد قرار کیرد .

دو مونه از مصادیق نظم و استیداد در مدرسه در هفته اول مهرماه که خود شاهد بودم دکتر می کردد :

۱ - زنگ مدیرستان به صدا در می آید دانش آموزان به صف می ایستند و بعد از قرائت قرآن مدیر مدرسه ضمن تبریک آغاز سال تحصیلی برای همه آرزوی موفقیت می کند و ضمن تبیان مقررات انضباطی مدرسه اظهار می دارد : " عریزان من موی سرعطیه خداداد است .

مورا به اندازه ای که جلف و سیکو مبتذل نباشد بلند نکه دارید و دریافت آن بکوشید .

۲ - مدرسه راهنمایی است . مدیر با عصابیت و عبوسا " قمطیرا نوجوانان را به صفت کرده می کویید :

" نطفا " ورق بزید

فرد و اجتماع از خطر است . گوهی انضباط را مجموعه ای از قواعد رفتار می دانند و برخی آن را عادت شکل یافته و پرورش یافته ذکر می کنند .

در جمع می توان گفت انضباط تنها یک منبع روانی و اخلاقی نیست بلکه یک قانون زندگی است که از طریق آن می توان نقش بارسی و ممانعت را ایفاء کرد وزندگی فرد و جامعه را را خطر حفظ نمود .

فراموش نشود در انضباط خواستار آن نیستیم که فردی را چون غلام حلقه بکوش خود درآوریم و مستبدانه براو حکومت کنیم ، بلکه غرض این است که فعالیت ها و رفتار او را تحت ضابطه ای درآوریم آنچنان که بتواند از زندگی و مرایای آن بخواه شایسته ای بهره کیرد و در مسیر صواب و طریق درست باشد . بعضی چیزها رور بردار نیست وجز از طریق اخبار و انتخاب امکان ندارد . مثلاً تزکیه نفس و تربیت عالی . اگر بخواهیم مردمی را به نحو عالی با انضباط تربیت کنیم یعنی به نحوی که فضیلت هارا بعنوان اینکه فضیلت است بپذیرند و از بدهیها بدليل اینکه بدون نفس انسانیست احتساب کنند، یعنی مثلاً از دروغ تنفر داشته باشد و یا بدقول و بی نظم نباشد، این کار به زور شلاق و باحکایت ممکن نیست . سا زور و شلاق می توان مانع درزی شد ولی بازور روح کسی را سمی توان این کرد، اینها اموری است که زور پذیر نیست . ایمان یعنی مجدوب شدن به یک فکر و پذیرفتن یک اندیشه و آن دو رکن دارد: یکی جنبه علمی مطلب است که باید فکر و عقل انسان آنرا بپذیرد و دیگری جنبه احساسی آن است که دل انسان کراش داشته باشد . هیچ یک از این دو رکن در فلمرو رور نیست .

دیدم که امروز مدرسه منور شده !!

ناء شیر این رفتارها تا ابد در روح دانش -
آموز باقی میماند. اینگونه اعمال نه تنها
دانش آموز را منضبط نمی سازد که مقدمه
بی انصباطی است برای نوجوان و جوان .

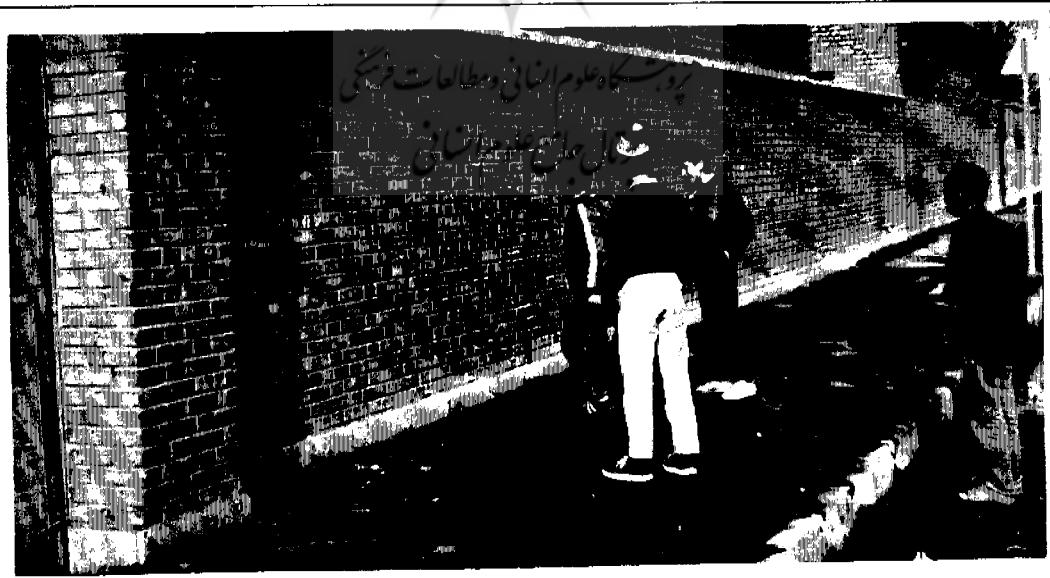
گزار آدم ملک سازی تو سازی
پرافشان درفلک ساری تو سازی
خدایش بی غش و عیب آفریده
دغلکارو کلک سازی تو سازی

۶- اصلاح خطاهای واشتباها

مدیر پس از آنکه به خطای خود در م سوردى
بى بود باید در صدد اصلاح آن برآيد و متوجه
باشد که اصرار برخطا ، خطای دیگرى است .
اگر هزار بار برای پوشاندن یک خطا دلیل
بیاورد خطای او هزار و یک خواهد بود . مدیر
خوب کسی نیست که نقطه ضعف نداشته باشد
بلکه مدیر موفق کسی است که از نقاط ضعف خود
با خبر باشد و کوشش کند آنها را برطرف نماید .

" همه موی سررا سربازی بزنید . اگر فردا
چنین نکردید از مدرسه اخراج می شوید ! " صبح
روز بعد یکی از داشت آموزان چون برادر دش
مدرسه اولی بوده و با او سلمانی رفته و مسو را
کوئاه کرده اما نه " کچل " بعد از ورود به مدرسه
ورفتن بکلاس درس، معاون مدرسه بعنوان عدم
رعایت نظم و انصباط نوجوانی را که در برزخ بیان
کودکی و بزرگسالی است و تازه از دبستان به
محبیط جدید آمده با وضع نامطلوبی از کلاس
بیرون می اندازد، بد این هم اکتفا نکرده او را ز
مدرسه بیرون میراند ! هر چه بچه التماس می -
کند " اجاره بدھید به ولیم تلفن کنم نایابید
ومرا ببرد " می گویند به ما مربوط نیست ، برو
بیرون .

درب مدرسه بسته می شود و نوجوان ۱۲ ساله
در کوچه سرگردان !!
به تصویر روز بعدبا سرکچل مدرسه میرود .
ریاست محترم با تبخر و خوشحال از انجام
فراموشی دستی به چانه بجه می زند و با لفظ
مبارکشان می فرمایند :

از عجده انجام کارش بر نمی آید مگسان دورش

هر چند برایش تبلیغ کنند اثرش منفی است. این جمله ترجمه شعری است از احمد مطر شاعر عراقی در تعیید :

"امروز موش فاضلابی را دیدم که در مورد پاکیزگی سخنرانی می کرد. کنافت هارابه کیفر هشدار می داد و پیرامونش مگسها کف می زدند. " حضرت رسول اکرم (ص) فرموده است : برای ریا و جلب توجه مردم به هیچ کار خیری دست مزن و از روی صعف نفس و حیا، از مردم هیچ کار خیری را ترک مکن (تحف العقول صفحه ۵۸)

چه زنارمع در میانت چه دلق
که در پوشی از بھر پندار خلق
کلید درد و رخ است آن نمار
که در چشم مردم گزاری دراز
اگر جز به حق میرود جادهات
در آتش فشانند سجادهات
ایرج شکرف نخی
"نامنام"

۷ - تبلیغات

اگر مدیر بتواند افکار مردم را نسبت به کار خود جلب نماید پیشرفت بیشتری داشته بهتر می تواند به هدف خود برسد. اما باید میان تبلیغ و خدنه و نیرنگ و ریا فرق بگذارد. در دنیا کنوئی تبلیغ یا آوازه گری جربانی است که مفاهیم روش و تاریک (حقیقت و دروغ) را با یکدیگر می آمیزد و بوجهی خوش آیند درمی آورد و به شخص عرضه می کند و هدف آن انگیختن عواطف و آماده کردن مردم برای قبول عقایدی معین است.

چنین تبلیغی مورد تأیید مدیریت اسلامی نیست . تبلیغ باید با حقیقت تواءم باشد و نیز در تبلیغات مدیر باید مراقب باشد که از صورت عقول خارج نشود و موجب نفرت نگردد. برخی از گفته ها و نوشه ها در ظاهر حق است و درست و باطنها اعتقادیست باطل و سست . بر مدیران است که از اینگونه موارد برهیز کنند. کسی که

عقل تربیت پند کرده‌هیون به دن "کرچان"

حیوان است مجازید که از راه زدن بریش کنید علی‌اعلام

دوم دبستان رده شده بپاها یش سیاه شده است والبته حرم کودک فقط این بوده که از روی میزها عبور کرده است (ساید در رویای عبور و پرش از

یکی از بندهای تبصره ۳ از ماده ۴۲ آئین نامه آموزش همگانی تصریح می‌کند که در مدارس باید "از تنبیه بدنه خودداری شود" اما علیرغم این تأکید همه ساله با شروع سال تحصیلی علامت متعددی از نقص این آئین نامه در مدارس، بربیکر کودکان نقش می‌بندد و ما مواجه با کودکانی می‌شویم که علاوه بر اشارات مخرب روانی تنبیه بدنه، بدوضوح آثار و علائمی از تنبیه خشونت آمیز بزرگسالان را بر بدنشان به عنوان نشانهای انکار ناپذیر معصومیت خوبیش بدماشا می‌کارند و این سوال در ذهن شکل می‌کیرد که: کی می‌نویسد این خاطری آسوده داشت که جسم و روان کودکان بر اثر ناهنجاریهای بعضی بزرگسالان داغ بخورد و واژه‌های دوست داشتنی و سناش برانکیز "علم" و "مدیر" با چنین حرکتها ریکار کدورت نگیرد...؟

تبیه بدنه در مدارس حرف سازهای نیست. نه حرف امسال است و نه حرف پارسال. سخن کهندای است که هرساله با پوششی بوسای کمکه خودرا دوباره به رخ می‌کند: در اثر جوب کلفتی که برپاهای پسر دانش آموزی در کلاس

آن اشاره می شود پای بفشاریم که : بله ماهم می دانیم کادر آمورشی با هزاران مشکل و مساله درکیراست . ماهم می دانیم که گرفتار بیهای متعدد اقتصادی و اجتماعی به کادر فرهنگی کمتر فرصتی می دهد نا رسالت واقعی خوبیش را بد انحصار برسانند وبار هم می دانیم که سرایط دشوار کار در بعضی مدارس چندشیفته با داشت آموران بیش از تکجایش کلاسها ، بسا کودکانی که هر کدام بار مشکلات خانواده ها را به دوش می کشند ، ناسازکارند ویا . . . برخسی از دست اندر کاران آموزش را در برخورد با این کودکان دچار مشکلاتی می کند ولی با تمام این اسارات ، و توضیحاتی که معلمان و مدیران عزیز به مداد دید ، نمی توان پذیرفت که کودکی

کوههای سریه فلک کشیده) ، ویا لکدهای قرمزی که بر صورت پسرک پنج ساله ای بجای ماند دادست کودک می خواسته است با نشستن پشت نیمکت دوره آمادگی مدرسه را تجربه کند و جرمش بسیار سبکتر از اولی است . مجال این نیست که در این کراش کوتاه از سیستم آموزشی کشور بکوئیم که چگونه این سیستم بر اقدام ساکید دارد و نیز فرصت پرداختن به این مساله نیست که سیستم آموزشی باید متناسب با تحولات کشور متحول شود تا داشت آموز جای واقعی خود را بباید و امکاناتی متناسب با ظرفیت و نیاز خود داشته باشد ، اما می توانیم برای این نکات غیر قابل انکار که از سوی بسیاری از معلمان ، مدیران و دست اندر کاران آموزشی به

بخوانیم :

تبصره ۳ ماده ۴۲: "تبیهات انضباطی باید منحصراً جنبه آگاه کننده داشته باشد و در انتخاب نوع و اجرای آنها نکات زیر رعایت شود:

- نحوه تبیه با خلافی که دانش آموز مرتكب شده است متناسب باشد.
- علت تبیه برای دانش آموز روشن شود.
- در عکس العملهای معلم نسبت به بی - نظمی های دانش آموز به شرایط محیطی خانوادگی، اقتصادی و روانی دانش آموز توجه شود.

- تبیه و توبیخ در حضور جمع نباشد.

- تکالیف درسی اضافی به عنوان تبیه به دانش آموزان داده نشود.

- فاصله زمانی بین اجرای تبیه و عمل خلاف، معقول باشد.

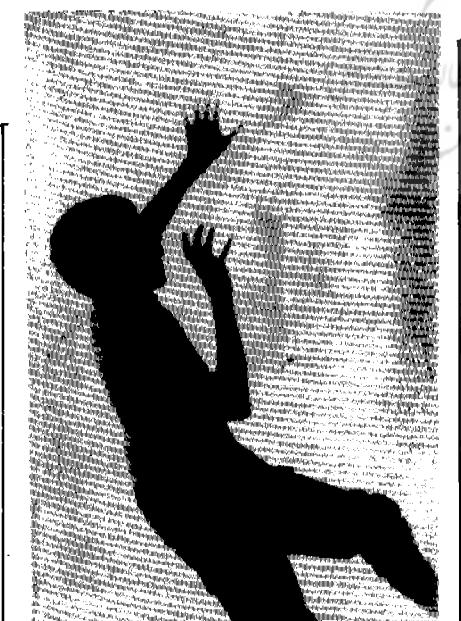
مجازاتهای قانونی تعیین شده برای ارتکاب خلاف، جرم، جنحه و جنایت بوسیله

پنج ساله در معرض تشنجات عصبی هر چند لحظه‌ای مدیر یک آمادگی قرار گیرد و یا کودکی دیگر به جرم شیطنتی کودکانه فلک شود.

ما هم رابطه علت و معلولی را می فهمیم. ماهم می دانیم کدنابسامانیهای موجود در برخی مدارس، را باید در مشکلات اجتماعی، اقتصادی اولیاء مدرسه و نیز اولیاء دانش آموزان جستجو کنیم و نیز می دانیم که برای ایجاد فضایی مناسب باید زمینه مهیا شود اما با همه اینها آیا می توان پذیرفت که کودکان بی گناه در ابتدای ورود به مدرسه از مدرسه گویزان شوند.

آئین نامه انضباطی

باتمام احترامی که برای اولیاء مدرسه‌ای که عاسفانه با تمام مشکلات می سازند فائلیم باید بگوییم متناسفانه هستند مدیران و ناظرانی که برای ایجاد نظم راهی جز خشونت و ارعاب کودکان نمی شناسند و باز متناسفانه هستند معلمانی کتروح لطیف کودکان را آماج مشکلات خود قرار می دهند. سخن گفتن از اثرات روانی چنین برخورد هایی برای دست اندک کارانی که خود همه دانایانند، کاری عیث است و جز کلیاتی نصیب خوانندگان نخواهد گرد اما شاید اشاره به این نکته جا داشته باشد، در شرایطی که در مدارس پیش‌رفته کودک و دانش - آموز اساس و محور است و حتی برای آرام کردن ناسازگارترین کودکان از روش‌های مختلف روانی و درمانی استفاده می شود چگونه می - توان پذیرفت که هنوز در بعضی از مدارس ایجاد نظم و تفاهم فقط با جوب و فلک و ارعاب امکان داشته باشد. حالی از لطف نیست که بعضی از بندهای آئین نامه انضباطی را با هم

مادر برایش شترنج بخورد. بهر حال روز بعد کودک به مدرسه می‌رود و کربه کنان موضوع را برای معلم تعریف می‌کند و چون کاغذ‌شترنجی همراه نداشته کویا با عصبانیت معلم روپرتو می‌شود. فردای آن روز آریا حاضر نیست به مدرسه برود. مادر او را به مدرسه می‌برد و از اولیاء مدرسه می‌خواهد که او را برای رفتن به کلاس راضی کند و چون کودک حاضر به رفتن به کلاس نیست به اخبار کودک را از مادر جدا می‌کنند.

آن روز کودک با صورت و گوشیای سرخ شده به حاده بر می‌کردد و بعداز شکایت اولیاء و مراجعته بد پزشکی قانونی ده روز استراحت برای کودک منظور می‌شود. این اتفاق در یکی از مدارس

● بقیه در صفحه ۶

مقامات قانونی دیصلاح اعمال خواهد شد".

یک نمونه

بخشی از آئین نامه انضباطی را خواندیم
اما برای اینکه حرفيهای کلی نزدہ باشیم
نمونهای را که هفته گذشته رخ داد با هم مروری
کنیم.

آریا کودک پنجم ساله‌ای است که امسال قرار بوده دوره آمادگی را طی کند. روز اولی که کودک به مدرسه می‌رود، معلم ازاو می‌خواهد که فردای آن روز کاغذ شترنجی به مدرسه بیاورد. کودک کاغذ شترنجی را با خود شترنج اشتباه می‌کند و در خانه اصرار می‌کند که بدر و

کودک و حواس اول

- ۱ - تحریک بیرونی که همواره از بیرون
تحریکات ذهنی وحشی را بوجود می آورد.
- ۲ - نقل بواسطه اندام حسی که شاءت گرفته
از تأثیر یا احساس از درون است.
اهمیت احساسات از این جهت است که
مقدمه افکار و منبع اطلاعات و معلومات ذهنی
بشر می باشد .
طبق نظریات پیشینیان حواس به پنج چندیده
اصلی تقسیم می شود که عبارتند از : "حس
بینائی ، سنواری ، لامسه ، چشائی و حس بویابی"
اما تحقیقات تاره دانشمندان امروزی حواس
دیگری را نیز کشف کرده موردن تحقیق و تعمق قرار

یکی از مهمترین جنبه های تربیتی کودکان
تقویت ورش دادن قوای حسی است . برای
حصول این امر لازم است بطور کلی تعادل
وپرورش ادریاکات و انفعالات و افعال کودکان را در
نظر گرفت ، زیرا هر کسی در زندگی اجتماعی در
رفتار وکدار خوش شدت و باضعه ای دارد که
اسباب زحمت دیگر هم نوع اعشا می شود . در این صورت
شناخت ارکانه ای حسی و بکارگیری صحیح آنها
در پیش برد اهداف و ایمنی زندگی افراد بسیار
ضروری است .
برای پرورش حواس باید به دو جنبه توجه
داشت :

حس شنایی که اندام آن گوش است از نظر صنعتی، شناخت اصوات و اختلاف آنها دارای بسی اهمیت است زیرا وسیله پیدایش صنعت موسیقی است که ملکوتی ترین صنایع بشمار می آید. روی همین اصل است که آنرا صنعت کمال نام نهاده اند.

شناخت اعصاب ساختمان گوش و مراقبت و

داده اند. حواس نازه بدواران رسیده عبارتند از: "حس تعادل و جهات یابی، حس وضعی و عضلانی، حس داخلی، حس درد جسمانی و حس سرما و گرما."

کودکی که تمام حواس بخوبی رشد و نمو کرده باشد بشرط رشد قوای عقلی و عاطفی، در زندگی آینده خود شخص سالم، موفق و سربلندی خواهد بود. بنابراین والدین محترم و مردمیان آموزگاران وظیفه شناس باید سعی کنند که در پرورش و رشد حواس کودکان کوشان باشند تا از این مسیر بتوانند آنان را مردان و زنان پیروز مندی در روزگار آینده شان بار آورند. نکاتی چند در مورد شناخت و بیکارگیری حسها وجود دارد.

۱- حس بینایی: چشم، بگفتہای مشهور سلطان بدن است. حس بینایی که اندام آن چشم است یکی از با ارزشترین و مهمترین حس‌ها است. حس بینایی گذشته از اینکه برای آسایش زندگی کمال لرروم را دربردارد از نظر علمی و صنعتی و اجتماعی نیز اهمیت بسیاری دارد. توسط حس بینایی است که می‌توان به کودکان

بی‌بردن به اهمیت کار بردنی آن از مهمترین نکاتی است که می‌بایست کودک ازو هله نخست زندگی اش با آن آشنا گردد و در اینمی وسلامتی آن کوشان شود. برای وصول به این نتیجه وظیفه والدین محترم و مردمیان و آموزگاران مستول است که با دادن آموزشیان صحیح و کافی به کودکان آنها به شناخت کامل و استفاده درست از حس شنایی رهنوون شوند.

۲- حس شنایی: این حس یکی از مهمترین حواس بوده و از لحاظ اجتماعی از نفعن حساس و مهمی برخوردار است، زیرا بدوں کارانی آن از قوه تکلم که بزرگترین وسیله تفهیم و تفهم و ارتباط بین انسانها است نمی‌توان بهره‌مند بود.

۳- حس بینایی: این حس از نظر فایده جسمانی از اهمیت بسیار زیادی برخوردار بوده اندام آن بینی می‌باشد که وظیفه مهمی را در زندگی اشخاص بعده دارد. محل این حس

جسمانی بینهایت مهم است ، اما در رابطه با جنبه هنری کاربردی ندارد .

۵ - حس لامسه (بساوائی) : این حس بخاطر اهمیت ویژه‌ای که دارد مستقلتر از سایر حواس عمل می‌کند و بهمین خاطر است که حس لامسه را حس اصلی وسایر حواس را اشکال دقیق آن می‌دانیم . اندام حس لامسه پوست بدن است که کار آن درک تماس ، مقاومت ، وزن و سکل اشیاء است . شناخت ، مراقبت و تغییر نگاهداشت پوست بدن یکی از اهم اطلاعاتی است که می‌باشد در تاختی و هله به آگاهی کودکان بررسد .

بطوریکه در ابتدای سخن بیان گردید علاوه برینج حس اصلی وبا بعارتی حواس پنجگانه شش حس فرعی دیگر نیز اخیراً "توسط داشتمدان درک و کشف شده است که عبارتندار "حس تعادل وجهات یابی" ، این حس اشعاعی است از حس شناوی که اندام آن مجازی نیسم دایره‌ای گوش است و وظیفه اش تکاها داری تعادل بدن است . اکر این حس در بعضی از افراد ضعیف باشد در موقع حرکت ، تعادل و توازن خود را

قسمت بالای درون بینی و وظیفه آن در کانواع بوهast . بعبارت دیگر حس بوبائی نقش ماء مور مخفی را برای اینمی ساخته بدن دارد .

پس اکر این حس دچار اشکالاتی شود ، امکان اتفاقات ناگواری در زندگی انسان پیش خواهد آمد . بنابراین شناخت کاربرد و مراقبت لازم از آن از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است . برای آنکه این حس بتواند قوای خود را تحريك کند و بوبی چیزی را درگ نماید ، لازم است در این از آن در روی قسمت نمناک و حساس بینی قرار گیرد که این وظیفه توسط هوا انجام می‌شود بهمانگونه که امواج هوا و سیله انتقال و انعکاس روشانی و صدا بچشم و گوش می‌باشد .

۴ - حس چشائی: بطوریکه آگاه هستیم اندام این حس زبان است که وظیفه اصلی آن در کانواع مزه هاست ، مزه‌های اصلی عبارتند از "سرینی تلخی ، شوری ، ترشی و تندی" . تقویت این حس درجهت استفاده صحیح از آن در رابطه با درک کردن مزه اصلی انواع خوراکیها ولذت بردن از آنها بسیار حائز اهمیت است . بهمین خاطر است که حس چشائی از نظر فوائد

نمی توانند برقرار سازند.

حس گرما و سرما : این حس انسعابی از حس لامسه (بساوهای) است که اندام آن در پیوست یاخته ها و پیهای بدن است. در تعدادی از افراد این حس حساس تر عمل می کند که در نتیجه اینکونه اشخاص طاقت کمتری در برآور سرما یا گرما دارند.

حس درد جسمانی : این حس نیز انسعابی است از حس لامسه (بساوهای) اما با نفاوت کلی، زیرا پیهای یاخته های حس لمس بسیار طریقندو تماس را احساس نکرده، فقط سبب احساس درد هستند.

حس خطای حواس : این حس اغلب نشانگر خطای حواس است بدین ترتیب که احساس حاصله برابر با چیزیکه وسیله آن احساس بوده نباشد. برای مثال چیزی مثل یک نکه چوب که نیمه آن در آب باشد ظاهرا "شکسته بینظر میرسد در حالیکه این قضیه درست نبوده و هردو قسمت چوب راست و درست است، پس نتیجه می شود که این خطای حواس است که چنین شکلی را بوجود می آورد.

حس درونی : این حس وابسته به پدیده بخصوصی نیست و اندام معین و ویژه ای نداشته بلکه عبارت است از مجموع احساسات مبهم وغیر صریحی که شخص در رابطه با حالت عمومی بدن خود دارد مانند: احساس حسکی گرسنگی، تشنگی، راحتی و ناراحتی و ماسد اینها.

حس وضعی : این حس عبارت است از پی هائی که درینام نفاط بدن منتشر و وظیفه آسها درگ حركات وضعی و عضلانی است، برای مثال زمانیکه دست یا پا و یا هر یک ارتعصای بدر خود راحیت انجام کاری حرکت می دهیم

عضلات ما در حرکت بوده باز و بسته می شوند. در اینصورت حس وضعی و عضلانی تغییر وضعیت بدنی عضلانی را درگ می کند.

پرورش حواس

پرورش حواس باید از روزهای نخست زندگی کودک آغاز گردد.

چگونکی مراقبت و نظافت از حواس بدن حسو مطلوبی بایستی آموزش داده شود و در شناساندن ساختمان حساس آنها به کودکان توصیحات کافی داده شود.

ساخت، مراقبت و استفاده صحیح از حواس پنجکانه پس از درصد تربیت کودک را دربر دارند. اگر کودک از نخستین روزهای زندگی بر حواس پنجکانه خود وقوف کامل بیدا کند در آینده روزگارش فردی آگاه، مستعد و موفق خواهد بود.

علی اکبر حسن زاده

نکاح پدری

پسرش

پسرم، دخترم، سلام

ساروز تولد مریم را صبحانه تبریکت می‌گویم و از راه دور روی ماه اور امی بگشم نظر من می‌باشد که نتوانستم در حین تولد اش کشت کنم ولی با درکنسرت حضور ارعی داشتم و امیر دارم همه مامفعایی داشته باشد.

مدققی است میخواهم مطلبی را برایت بنویسم ولی منظر فرمات من بسی بودم تا لفظ آن امیری در زمان شما بگذرد جشن تولد مریم را بجهانه قرار می‌دهم و در آغاز زاده میان سال زندگی او و در راه او شمع اوشن گلیک تولدش بنشینید می‌کنم، عکس‌های مریم را از هر زمانی که دارد بر تبریک باخراج در آنبوی شخصی معج آوری کنند. این‌البته نه تندریش محسنی است (از آغاز زندگی تا زمان ازدواج) تبریک حمیه شناس سفره عقد خواهد بود. این‌عدهی می‌تواند از زش والا شه داشته باشد، اگر هر از حدادهای مریم از اولین سال تولد توأم با پیام برداشته باشد.

نوشته بودید مریم تو ازسته از حالت خوابیه بنشینید و با غرفتن پا به حکای میراستانه گرفتن شمع روی گلیک تولدش را داشته است. بین خوشحال شدم، بدقت تصریح کنیم سال تولد همین است. آنرا مرا اطمین نباشید خوبیه همچویه از پله ناهم بالا می‌رود و مادرستان می‌دیه، بعله

خوبی‌نامه به امر و نمای شاعر می‌گذشت. اگر او را با هم خودش صد از بینه متوقف شده و روحی خود را
بر سرگردان نموده نام بعضی از اشیاء را زیر می‌سخند و اگر چیزی در دست داشته باشد و از او خواسته شود
می‌وهد. برای مادرت جالب بود که او از میهمان خوش تولیدش را با همان داران دست خدا خواست
او کلی از این مابت به همه پردازده است که فوته من فرق العاده قریز موس و نابغه است آمازنه است
لهم امیر فشاریت گوک نیال دعا دیست عصبا نی شد.

تلخی نقته بود که در ماه دوازدهم آغاز به خود رکشید از شیشه راقطع کرد و این را عمل
خواست و اگر او منسطور به خود رکشید از شیشه افایه دهد اینها علاقمند شدند شیرهای این
زیاد است و کجا هی ترک آن بسیار شکل می‌شود. تمجیب می‌کنم چرا به عذاهای سخت عنیت
شان نمی‌شود، ملخصه است زنگ و وزره عذا را درست ندارد، یا قبل از عذالت را عرض نموده
و خطره بدی را در رکشیدی لذارده و باشید در موقع شیری به او پیشنهاد شده به عذایی که نه
از همه همکر علاوه می‌باشد و می‌تواند میتواند از میهمانی و نظارات دریجی
اور را به خود رکشید عذاهای سخت عادت دعیکد.

این تمجیب ندارد که سیم بعد از زده شدن بیست از عمرش منزه شود از همی کنکه
لوحلا می‌خواهد کشیده باشد و مرور قوه قرار گردید، به او حمیت چون کنکه و مرور گذر
و عطوفش قرار گشته. مینتو اهد در رخورد یا هر کوششی در کمی خود تکبرهایی سیموز دوچار شد
کسب کنند و شناسایی نجات سلامتیش اور از اینمی ریخورد نا خود را می‌گردانند.

ش بسطح تقعیش بالاست، محض این نسبت به لترل اور اردند نوع دارایی را نه آن حدود
۱۸۶۱ ماهی تلاقی می فرستک.

اگر پیش از حدود موردنیزی بود، عندلیعه در حق ربانو و کان و زیر لترل به اول از این
کمیته پاسخی بجز ربه نخواهد گرفت. معقولاً علی قریب نهادن در سال اول تولد (در سنی،
تولدی، درد، ماحصل خواهد بود و غستاخ زیاد) است که حقی مرجیب بجز نهادن
از سن بیکمی بخواهد. آنکه قریب تولد و ناراضیها مادر را می تواند عاطفه داشت
و دوری از پرخاش و بخش حقی بآوردی است. کوادکان به محبت عاطفه نیاز دارند به سه
پرخاش و خشونت.

دخترم بجزی برقراری رابطه جمیع می تولد و مادر در خدمت این سبب می شود
نمایم از حالت نابغه قوبیه به و نصیحت استقلال دست یابد و آن در طول سال (دوین
سال قولی) از تنظر غذائی، عاطفی و مهاده هستهای دلیر نمایم و از خاصه تهدید و اشتباه
هیجانات برآده حالم شده باشی در قویه مملکت است در اساس و پایه شخصیت او آزادی
باشد. در هر حال خوشی شادکامی برای همه شما آنزو میلم و از خنکهای خواهم گافون پر محبت
خانزاده شمار اینچنان فرم نگذاشتم. تمام آشتیان و درسان سالم و سلام مرسانند.

دو استدلال حقیقی شا - دلرسور

● بقیه از صفحه ۷

شما بیهتر می دانید که بجهه هانوغا" می گویند نمره ما بیست می شود ولی وقتی ورقه بجهه هارا موردنرسی فرار می دهنده معلوم می شود که نمره آنان ده ویا دوازده بوده است. رئیس اداره بیش از اینکه این کلامات را ادا کند متوجه چهره مادرنگ پریده شده، دید اشکهای مادر بی اختیار چهره اش راشستشو می دهد. در این موقع مادر با ناراحتی چنین گفت: آقای رئیس بخدا دوروز است که فرزندم اعتصاب غذا کرده چیری نخورد است. باشیدن این جمله رئیس اداره بلا فاصله با مسئول امتحانات تماس گرفته، با ویشنها داد که ورقه این دانش آموز را بررسی کرده، نتیجه را فوراً اعلام نمایند. هنوز ده دقیقه تگذشته بود که صدای تلفن بلند شد، پشت تلفن مسئول امتحانات چنین میگفت: آقای رئیس با کمال شرمندگی اشتباهی رخ داده است. وقتی این جریان را به مادر اطلاع داد بی اختیار اشکهای ذوق و شوق از چهره او جاری شده بشدت به گریستن پرداخت و باهمه وجود از رئیس اداره تشکر و امتنان به عمل آورد. رئیس اداره سخن او را قطع کرده چنین گفت: ما از شما متشکریم که با علاوه مندی موضوع را دنبال کرده، حق فرزند خود را دریافت کردید، اگر اینکار را نمی کردید ممکن بود سرنوشت دیگری سراغ فرزند شما بیاید و اوار درس خواندن زده شده، ترک تحصیل کند. دریابیان مقاله بار دیگر یادآور می شویم که مدیران و معلمان همه موظف هستند که صحنه امتحان را آنچنان تنظیم کنند که شاگردان با قوت قلبی که در چهره معلمان خود مشاهده می کنند اندک ترسی را که لازمه هر امتحان دادن است از بین برده با آرامش در جلسه امتحان حضور یابند.

● مجید رسید پور

علاوه مند بودند، سپهای عبیبی که در او سراغ داشتند این بود که می گفتند آقای فلاانی هرگز نمره ای را که در روز قهقای داده تغییر نمی دهد اگر چه اشتباهی روی داده باشد، زیرا او اینطور اعتقاد داشت که معلم ابیت و شکوهی دارد و با تغییر دادن نمره آن ابهت از بین می رود. برروی این اصل هروقت شاگردی در نامه ای تفاضلی تجدید نظر می کرد زیرا آن برک تقاضا می نوشت: "تجدید نظر بعمل آمد، استحقاق نمره بیشتری را ندارد." خدا او را بیمار زد با همه کمالانی که داشت این را نمی دانست که انسان هرقدر بزرگ باشد نمی تواند از اشتباه و سهو برکنار باشد. علاوه بر این، افرار و اعتراض باشتباه و خطأ خود کمالی بس بزرگ است.

خدایش بیمار زد نمی دانست که اگر معلمی به اشتباه خود اقرار کند و به شاگرد بفهماند که معلمش اشتباه کرده، از این رهگذر چه درس ارزشمندی را به او آموخته است، چنین شاگردی از معلم خود می آموزد که هرگاه اشتباه کرده باشد باید با صراحت باشتباه خود اعتراض نماید. باعتقاد بندۀ این درک از خود درس مهمنتر است. آری هرگز اورا فراموش نمی کنم، اوصیو آموزش و پرورش منطقه‌ای بود، روزی در اطاق انتظار مادری رنگ پریده و مصطرب سراغ رئیس اداره را می گرفت، وقتی نوبت او شد با شتاب وارد اطاق شده چنین گفت: آقای رئیس به خانواده ما ظلم و ستم شده است. سهافر زند من در امتحان نهائی ابتدائی شرکت کرده، در درس املاء نمره اورا پانزده داده اند فرزندم دائماً "گریه کرده می گوید نمره من باید ۱۹ باشد و می ظلم شده است.

رئیس اداره می خواست بگوید مادر بزرگوار